

Z'Milhüse-n-aku, ha-n-ich denkt,
 Ich will mich gli vora jetz mache,
 Dr Ehrewi wird jetz ig'schenkt,
 Ich müess das sah vor alle Sache;
 Un 's isch o schön gsi, g'wiss, derno,
 's Lokal, wo d'Müsikante z'àmme
 Empfange worde sin eso,
 Fir g'schwind e Gläsle züe si z'nàmme,
 Denn d'Zit isch kurz gsi, 's hat pressiert,
 Me hat se glich au Concours g'fiehrt,
 Un ich gli no, fir in d'Stadt ine.
 Herrje! so ha-n-ich nie nit g'säh,
 Ich hätt wahrhaft schier kàne grine
 Vor Freid!... Das heisst e Fest jetz gà!
 Das heisst me sine Gäst empfange!
 Mi Suhn isch ewe-n-o derbi
 Un spielt dr Bass noch owedri,
 's isch einer üs de-n-erste Range;
 Er hat g'wiss o ne Freid dra g'ha,
 Wo-n-er g'marschiert isch dur die Gasse.
 's isch prächtig, wahrhaft, ohne z'spasse,
 Me ka sich nitt satt lüege dra,
 An dāne Blüeme, Kränz un Fāhne!
 B'schaü nur das Hüs!... un sàll dert àne!
 Was Hemder kànt mi Fraü, mi güete,
 Zweg bàschle mit dem wisse Zig,
 Wo do thüet hånke!... doch ich schwig,
 Ich wott's ere doch nitt züemüethe...
 Jetz awer wird's efange heiss!
 Ich will mi doch glaüb geh erfrische;
 Z'erst awer will ich noch dr Schweiss
 E wenig vo dr Stirne wische...
 Herrje! was isch das fir e Pack,
 Wo mir do bumble thüet im Sack?
 Anstatt e Nastüech ha-n-ich Dummer
 Im Ifer halt Chaussette gnu!

Ich ha ne Stich ins Herz biku.
 Doch fir was mach ich mir jetz Kummer?
 Ich butz halt, 's hat jo nit z'bedite,
 Mi G'sicht jetz mit Chaussette-n-ab;
 Ich gang e wenig dert absite,
 Fir ass sich nieme wundert drab...
 Doch, ha-n-i denkt, mit dem marschiere
 Sieh-n-ich kei Musik konkürriere,
 Ich will glaüb ins Theater geh,
 's sin d'Stärkste, wo sich dert lehn höre,
 Un o mi Suhn, 's isch licht z'versteh,
 Isch dert; drum thüe-n-ich glich umkehre
 Un bi derno grad ane ku,
 Fir d'zweite Parthie höre z'kàne,
 D'Lecture à vue, wie sie das nenne.
 Zweg hat se-n-awer das Ding gnu,
 Do thüet me-n-ewe keine schone!
 Un intressant isch's o, biz'wohne;
 Me git ene nur fünf Minüte,
 Fir z'b'schaüe, was se spiele mien,
 Un sin se-n-umme, thüet me lüte,
 Fir ass se glich afange thien.
 Do müess me-n-awer lüege-n-als,
 Wie sie-n-'n strecke thien, dr Hals,
 Un Aüge-n-uf die Note schicke,
 Vor ebb's ageht, an ihrem Platz!
 Ich glaüb wahrhaft, ihr' liebster Schatz
 Thien sie als nie-n-eso ablicke!
 's isch ewe doch kei Kleinigkeit,
 So ebbes grad eweg nur z'blöse,
 Wo keiner kennt, ich, züe mim Leid,
 Wår gar nitt g'fuchst, ich ka nur lose,
 Un do verstand i nit dervo!
 Wenn's nur recht bumst, so geht's mir scho.
 Doch mit dem allem hat dr Mage
 Si Wärtle o bol welle sage;